

AXEL HÄGG SAYS:

Aschå di häer killarna, de är ju seriösa! När de spelar
rollspel spelar de ministrar och föreningsledamöter och
övar inför detta, deras höjdpunkt på året - SVEROKs
RIKSMÖTE!

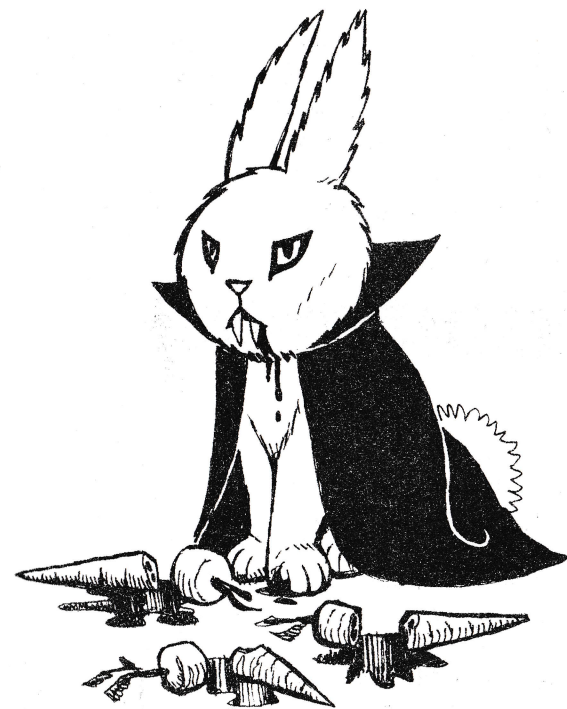

QUIUS ULTIMA, MR. ARCHER...

Morpten

THERE CAN BE ONLY ONE...

GothCon XX 1996 Nr 3

LEDAREN

- Hugo håller hov

Asså, redan Fox Mulder, den gamle räven, en god vän till mig förresten, visste att gräset var grönare på andra sidan månen. Ja, på andra sidan månen... Det gräset, asså tillåt mig repetera, asså det GRÄSET! Det var tammefaan det grönaste gräs jag nånsin sett i hela mitt liv, asså som jag nånsin sett. Ni förstår säkert vad jag menar. Asså, där ligger hela denna gröna, prunkande matta och bjuder! Den bjuder... Jaaaaargh klorofyll i all ära, men måste det vara så saaatans grönt, frågar jag mig? Ja, ni ser...

Jag spelade, jaa för femton år sedan, i min knoppande ungdom, då spelade jag. Ett äventyr, ett äventyr, förstår ni på GothCon V. Det var jag, min katt Niggerman, och den gamle Ktulu. Vi var ute, förstår ni, och gjorde avenyn. Gjorde avenyn osäker - aaaaah! Inte en tentakel så långt ögat nådde. Hela den bi-

ATTENTATET!

- Ett nesligt dåd

Idag utsattes konventstidningen Löken för ett nesligt dåd. Någon (säkra källor hävdar å det bestämdaste att det var en utsänd agent från *myndigheterna* men detta har inte bekräftats) planterade en sprängladdning i den papperskorg som finns i anslutning till Lökenredaktionen (där även Moroten trycks!). Att attentatet var riktat mot Löken™ anses helt uppenbart. Bomben upptäcktes då en

sarra normaliteten gjorde oss nervösa och osäkra. Asså Kalle i all ära, men måste han vara så jävla stor? Ja, som ni förstår, det kunde ju bara bli värre. Detta var ju på den gamla goda tiden då Göteborg var en riktig storstad, en orientens pärla, ja åtminstone för de befarna engelska sailors som lätta på lyran vänt upp och ner på kompassen och nu fann sig strandade på denna nordiska utpost.

Ja, det hände inte mycket, vill jag lova - äventyret hette Råttorna i Muren! Ja, mur och mur förresten. Hvitfeldska i all ära, men måste det vara omgjärdat av något så hårt och kallt? Så, som Niggerman i allafall, ja Niggerman, min katt asså. Nå, såsom Niggerman uppfattat det handlade det om ett berg, eller snarare en hög av ben på vilken den gamle Ktulu låg utsträckt - aaah! Utsträckt låg han på ben!

uppmärksam lök såg en mystisk rök stiga upp från papperskorgen i fråga. Ingen av de båda tryckfrihetsförordarna har dock avskräckts från sitt sanningssökande, utan fortsätter oförtrutet sin jakt på den absoluta sanningen, eller, som en redaktionsmedlem på Moroten så vist uttryckte saken:

-The truth is out there.

HARRIETS

frågespalt

Kära Harriet

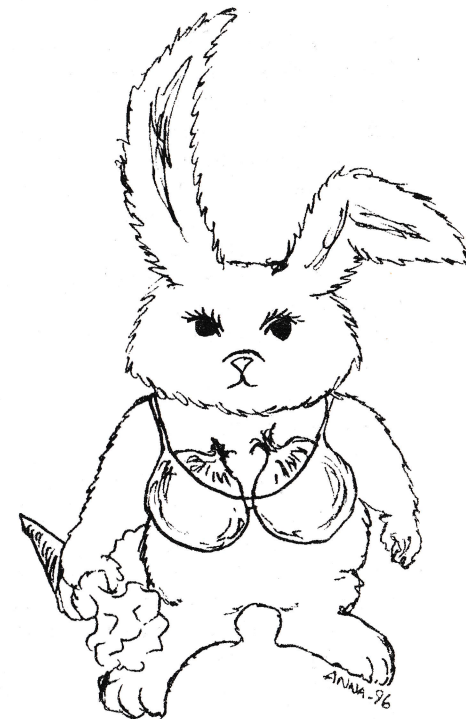
Skulle du kunna hjälpa mig? Det är så att jag har ett problem. Jag skulle så gärna vilja ha något att fråga dig om men jag har inga bra idéer. Hur gör man? Hur får man bra idéer? Hur ställer man bra frågor? Jag blir alldeles ställd bara jag får ett papper och en penna att skriva frågorna på. Snälla svara.

Idetorkan

Svar till Kära idétorika

Har du inga frågor att ställa så är det bra. Till mig skriver bara tattare med problem (fast det kanske du inte skall säga, då blir de nog ledsna). Var glad över att du har så dålig fantasi att du inte ens kan fejka ett problem, bara för att få ett brev skrivet av en kvinna hem i brevlådan, det första på femton år! Torsk! Förresten är jag en man och överviktig. Skit i det du! Var en glad skit din förlorare.

Harry

FNORD

- Top Secret

Hemligt!! Bränn moroten efter att ha läst detta! Berätta inte för någon! Min identitet måste förbli okänd, varför jag skriver anonymt. Jag, en av D7s trogna medarbetare, har lyckas infiltrera morotens konkurrent löken. Genom en smidig diplomati samt genom att spela mina kort rätt har jag lyckats med att först bli reporter och sedan maskot för nämnda blaska. Jag tror inte de miss-

tänker något. Säg inget! Snart skall jag sätta mina och D7s sjuka planer på världsherravälde i verket. Vad få vet (inte ens alla i D7) är att världsherravälde endast är ett steg mot Det Slutgiltiga Målet, att utrota alla grönsaker som inte är morötter samt att ta över alla konventstidningar.

VAMPIRELIVE

- En lägre form av live?

De som någonsin livat, vet att det är en intensiv känsla att få gestalta en karaktär inte bara med språk, utan hela kroppen. Att liva har varit ett nöje som länge endast varit förunnat de som varit intresserade av fantasy som genre. På sistone har dock ett flertal genrer dykt upp med live som medium. En av dessa genrer är vampyrliven. Elitistiska fantasylivare har en tendens att endast kalla de som varit på fantasylive för livare.

De bästa vampyrliven håller generellt en lägre nivå än de bästa fantasylivet. Både bland spelarna och arrangörerna är frekvensen rötägg generellt större på en vampyrlive än på en fantasylive. Är detta påståendet ett slag i magen? Javisst. Är detta påstående sanning? Vem vet. Klart är att vampyrliven inte haft lika lång tid på sig att utvecklas som fantasylivet. Vampyrliven står idag mycket närmare rollspelen än fantasydito. Några exempel: Ingen

fantasylivearrangör skulle få för sig att skapa en live baserad på Advanced Dungeons and Dragons eller Rune Quests spelvärldar. Ingen normalt fungerande fantasylivearrangör skulle heller få för sig att hålla ett fantasylive för alla som var intresserade av fantasy i någon form i samma live. Ändå är detta snarare standard i vampyrliven. Just namnet vampyrlive är dessutom i sig missvisande. Det skulle vara likvärdigt med att kalla fantasylive för svartfolkslive/alvlive eller något liknande. Vampyr är en företeelse, inte en genre. Det korrekta namnet torde rimligtvis vara mörkerlive.

Vad har framtiden i sitt sköte? Varför är så gott som samtliga mörkerlive knutna till ett och samma spel, Vampire - The Masquerade, medan fantasylivet har ett långt större utbud. Är detta tillfälligheter, eller är fantasylivet och mörkerlivet dömda att för evigt vandra åt olika håll?

PRAG 1904

- Eller Pang i bygget

Vi skulle spela Calle och jag var vid gott mod; kanske det skulle bli för få lag. Icke.

Lagnamn: Warbunnies. Vad kunde vara mer passande? Vi traskade iväg och började. Efter en någorlunda skakig spårvagnsfärd till den punkt i scenariot där de skulle besöka ANTINGEN biblioteket ELLER en mördads syster valde de fel. De gjorde något som inte stod i

äventyret, vilket resulterade i ett par insparkade dörrar, plötslig tunghäfta och en hel hopar händelser som resulterade i att slutscenen skrevs om. Hoppsan...

Jag trodde inte man kunde skratta hysteriskt i ett Call-äventyr. Det var inte meningen att man skulle göra detta heller. Jag hade fel och tydligen så även konstruktören.

BEROENDE

- En form av missvisning

Man passerar redaktionen. Den konkurrerande redaktionen naturligtvis, vi blir aldrig passerade, någonsin i något sammanhang. I enlighet med den resursfördelning som givetvis i orättvisans namn råder, passerar man Lökenredaktionen. De har nämligen ett arbetsutrymme att passera. De har dessutom en bandspelare.

De som har passerat, vilket är de flesta, har säkert hört. De som inte har passe-

rat har säkert också hört. Det visslas och trallas nämligen överallt. The X-files - eller Arkiv X.

Många har inte sovit. Alls. Inte vi heller.

- Åh, jag måste höra X-Files! Jag känner att jag måste höra X-Files. Nu! Eller... Nej, vänta! Det är kaffesug jag känner!

Vad gör inte dessa konvent med oss!

SKÅNE

- Tidig-svensk-långfilm-varianten

Rapsfält så långt ögat nådde. En stor gul matta bredde ut sig i alla de sju vädersträcken och den skånska brisen viskade lovande om annalkande regnmoln som skulle väta den fertila, skånska myllan. Bonden (Edward Persson) - den stolta skånska bonden - stod med grepen i högsta hugg och trakterade sin jord. Allt var vackert och harmoniskt. Bortom de fjärran fälten låg Danmark, på gott och ont och ännu längre bort, fast åt andra hållet, låg Sverige. Skåne bredde ut sig och bjöd på sig självt, utmanande, så erotiskt som bara raps kan bli - akompanjerat av bondens rytmiska "gripande" för att bana sin väg. Han stämde upp en liten lustig sång, i sitt proletrealistiska glädjerus:

"Om åtta timmar verkar lite, så prova på att jobba själv, ||: då får ni själva känna skillnaden på att vara chef och arbetare : ||

"Om åtta timmar verkar lite, så prova på att jobba själv, ||: för snart skall du patron få smaka lera och själv få skörda din egen raps : ||

Dû, deé la Gais va? Sade han lättsamt till sin fågelskrämma, den hade ännu inte efter femtio år sagt emot honom - jävla Göteborgare.

Universiteten i Lund hade just slagit upp sina portar och en fjärran kyrkklocka som Gustav Vasa (uppenbarligen) inte lyckats få med sig slog nio. Folk var glada och log mot varandra. I Göteborg höll man konvent. Evert Taube var född och det var en ny och spännande dag i vårt avlångs land.

VÅLDTÄCKT?!

- Vampire på GothCon XX

Till Morotens redaktion har inkommit en del kritik från upprörda konventsdeltagare angående årets Vampirescenario. Vi bad därför om en artikel från några av spelledarna och detta är vad de skrev:

Tilläggs till protokollet bör att ingen i Morotens redaktion spelat/spellett eller läst äventyret.

Var det egentligen ett crazy-äventyr? Var det klara influenser av ADD, eller fanns det spår av storhetsvansinne? Kanske var målsättningen att äventyret skulle bli "the ultimate crossover"? I vilket fall måste det sägas att resultatet var katastrofalt. Jag, tillsammans med andra spelledare försökte desperat ändra och höja stämningen genom att blanda in Hong-Kong action, kung-fu och LSD, men till ingen nytta. Scenariot står stolt och allena som det sämsta tänkbara World of Darkness-alster jag överhuvudtaget haft den stora oturen att stöta på.

Förhoppningsvis bättrar GothCon på bevakningen av scenarion in progress till nästa år, och förhoppningsvis slipper vi för all framtid att se produkter av de berörda konstruktörerna, för hur skall man rationellt förklara magiker på gränsen till halvgudar vars största problem är Bill Gates och Microsofts utbredning på datormarknaden; En Brujah från Karthago med Seattles bibliotek som maktbas; en förtrollande talva; och en mortal som tillsynes helt utan anledning är immun mot alla vampirediscipliner?

Den största frågan är emellertid när vi får se "Hellblobs the sliming" i butikerna. Jag väntar andlöst.

Martin HE Assarsson med GOTT stöd från Emma Wieslander, Magnus Mattisson och övriga SL och spelare.

Kommentar!

- Moroten vill lägga ett blast till de övriga

Det är beklagligt när en konstruktör blir uthängd på detta sätt, men eftersom Moroten inte släpps i samma kvantitet som Löken torde inte någon tillfogas någon större skada. Det är alltid som konstruktör tråkigt och deprimerande att läsa kritika och särskilt kritik av det slag som ges mästarprov på ovan. Dock har det hörts samma kritik från så många håll och som en redaktionsmedlem återigen så vist uttryckte sig: The truth is out there! Det är dock viktigt att konstruktören till vampireäventyret inte lägger konvenstäventyrsskriveri på hyllan bara på grund av denna malör. För att inget ont blod skall väckas så borde denne diskutera igenom äventyret med de missnöjda och därav kan de alla lära sig ett och annat. Många inom ramarna för Morotens redaktion vill lägga till protokollet att konventsäventyrsskriveri inte är en dans på rosor. Moroten tackar för sig.

ACKEGÅRD

- En konstnär utan motstycke

Där sitter han vid sitt bord, med väggen bakom sig täckt av alster. Inte så högt upp kanske, han är inte så lång att han når så högt nämligen.

Hur betar man sig när man talar till en legend? Man läste ju Sinkadus. Man beundrade de fantastiska skapelser med det lilla signumet HA längst ner. Man såg de intrikata detaljerna, de flygande varelserna som mystiskt hängde i bakgrunden eller de märkliga djur som dolles i ett rotverk eller en trädkrona. Ens unga ögon lyste av inspiration och fascination. Vem vill inte kunna teckna så?

Där sitter han. Om någonsin ordet institution kunnat applicerats på en människa så... Han finns nästan alltid med på konventen. UppCon, LinCon, här på GothCon, och naturligtvis på StocKon (eller hur Håkan?). En blygsam man som inte gör mycket väsen av sig men som fascinerar alla som står runt hans bord och beundrar hans tjocka, vällyllda pärmar, med teckningar av andra världar, andra varelses, för att inte tala om nakna flickor.

Jag frågar till slut. Han tvekar lite grand, men svarar ja. Han svarar JA! "Håkan Ackegård illustrerar min tidning! Min tidnings omslag pryds av en legends konstverk, ett konstverk enkom för min tidning! Mina redaktionskollegor kommer att hylla mig i evighet!"

Det är en kanin. Numer har den ett namn. IsKalle Kanin. Moroten är en liten fluffig tingest.

I gave you my soul
You left me dying
Down through the barren
wastes of my mind...Alone
The winter serenades fell silent
to me

- Anathema,
...Alone